

[Duetoft]

EF-situationen, men det har naturligvis også betydet, at der rundt omkring i verden har været usikkerhed om Danmarks placering, og jeg er ret overbevist om, at virksomheder og investorer har tænkt sig om to gange, før de begyndte at investere og planlægge, så længe man ikke vidste, hvor Danmarks stilling i Europa var.

En kendsgerning er det jo altså, at den næste folkeafstemning i realiteten bliver en afstemning for eller imod et EF-medlemskab. Al den dér Fremskridtspartisknak med, at vi sagtens kan blive i EF og sagtens kan blive i det indre marked, hvis vi siger nej næste gang, holder jo ingen steder, og den holder ingen steder, fordi der er nogle psykologiske virkninger, som Fremskridtspartiet fuldstændig ser bort fra. Naturligvis vil det bremse op for integrationen, og naturligvis vil det bremse op for de forskellige EF-landes ønske om at samarbejde bl.a. med os, hvis vi nu for anden gang stiller os udenfor. Så et ja ved næste folkeafstemning er ét fundament for overhovedet at gøre noget ved arbejdsløsheden.

Det næste er, at vi bevarer social stabilitet i Danmark. Det betyder, at vi skal have ordnede arbejdsmarkedsforhold, og det betyder, at vi stadig væk skal føre en socialpolitik, der gør, at der er et så effektivt og godt socialt sikkerhedsnet i vort land, at der ikke er grund til sociale kampe, et øget antal strejker osv. Et af dansk erhvervslivs allervæsentligste argumenter over for udenlandske kolleger har jo i mange år været, at i Danmark kunne man levere til tiden, i Danmark kunne man producere varerne, i Danmark kunne man leve op til de ordrer, der var, og det har givet os nogle konkurrencefordele, som har været ganske store.

Det tredje – og dér må jeg sige, at jeg jo i al fald er 180 grader uenig med Fremskridtspartiet – er, at efter CD's opfattelse er vi nødt til at have en effektiv og udbygget offentlig sektor, der kan skabe den infrastruktur, der kan skabe det fundament for virksomhederne og erhvervslivet, der gør, at vi overhovedet kan eksportere. Uden en offentlig sektor, der kan virke som service, er det umuligt, og jeg vil da også godt her gentage, at vi ønsker ikke at bombe den offentlige sektor tilbage til forhold som for årtier siden bl.a. ved, at man af ideologiske grunde fyrer offentligt ansatte for at anbringe dem bag i arbejdsløshedskøen og så sige: Ih,

nu har vi vel nok skåret ned i de offentligt ansattes rækker, og det er vel nok dejligt, for nu har vi løst de danske problemer! Vi tror, at vi skaber mange menneskelige problemer ved det, og derfor har vi jo bl.a. i finanslovforhandlingerne også ønsket, at der blev lagt nogle begrænsninger ind for muligheden for at skære ned i det offentlige.

Den fjerde ting er, at erhvervsklimaet generelt skal være godt i Danmark, og det betyder bl.a., at politikere skal lade være med af ideologiske grunde at rende rundt og lave ting og sager, der kan give problemer for erhvervslivet. Dér kan jeg ikke lade være med at nævne nu ca. 20 minutter efter, at Energiudvalget har afsluttet sit møde om endnu en ansøgning om udbygning i Nordsøen, at den endte altså heldigvis heldigt, for de udbygningsplaner, der er blevet foreslået fra DUC's og A. P. Møllers side i Nordsøen, kommer nu igennem i modsætning til for et år siden, da det lykkedes et flertal herinde at forhindre udbygning i Nordsøen. Men det er altså ikke noget, der gavner mulighederne for dansk erhvervsliv, at man den ene gang efter den anden af politiske grunde skal rejse spørgsmålet, om investorer kan foretage de investeringer, de vil, eller man skal kaste sådanne på bordet til politisk debat.

Fru Jytte Andersen og andre socialdemokrater var i formiddags meget fortørnede over, at nogle kunne antyde, at Socialdemokratiet ikke altid gavnede beskæftigelsen i Danmark. Jeg må sige, at den sag, der var om udbygningen i Nordsøen sidste år, kostede ganske mange arbejdspladser bl.a. i Esbjerg, og hvis Socialdemokratiet denne gang havde fået sin vilje i en tilsvarende sag, havde det også kostet arbejdspladser. Da kan det altså ikke hjælpe noget, at éns modsætning til og irritation over DUC og A. P. Møller smitter af i den grad på éns politik generelt, så man skader den beskæftigelse, man ellers så gerne vil gavne. Men det ser ud til, at et flertal uden om Socialdemokratiet har klaret det for en halv times tid siden.

Det femte er så, at virksomhederne selvfølgelig også skal vænne sig til, at vi er i en international konkurrencesituation. Det betyder bl.a., at hvis man skal udnytte det indre marked, skal virksomhederne vide, at det ikke er til nabobyen, man skal eksportere, men at det er til andre steder i EF, og da skal virksomhederne og navnlig de små og mellemstore i højere